

[Landbrugsministeren.]

Jeg er da helt indforstået med, at skolen i Odense skal være af en rimelig størrelse, og jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at den saglige begrundelse for, at den nye skole skal ligge i Odense, må være den, at der er særdeles velegnede arealer at få i denne by. Vi kan vel, om vi vil, opføre en ny landbohøjskole hvor som helst i landet; det er ikke netop det, debatten har drejet sig om, i hvert fald ikke fra min side. Det, debatten har drejet sig om for mit vedkommende, har hele tiden været det efter min mening uforsvarlige i et rykke en gammel skole op med rode. Det ville virke nedbringende på udbygningen af den højere undervisning og uddannelse inden for landbruget, det ville virke i høj grad forstyrrende; og det har jeg ikke turde tage ansvaret for.

Må jeg have lov til, når jeg har sagt dette, at give udtryk for min glæde over, at der nu er udsigt til, at dette lovforslag bliver til lov. En udbygning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole på Frederiksberg har været under overvejelse i mange år. Umidledbart efter sidste krig begyndte man at planlægge denne udvidelse og modernisering. Jeg mener, som jeg har sagt det før, at det er på høje tid, vi kommer i gang med den for denne gamle, veltjente skole nødvendige udvidelse. Jeg vil også gerne understrege, at jeg ser med tilfredshed på, at man bygger en helt ny skole i Odense. Med den udvikling, der sker og kan ventes inden for uddannelse, forskning og forsøgsarbejde i landbruget, er det meget vel tænkeligt, ja, sandsynligt, at der i løbet af en årrække bliver brug for 2 fuldt udbyggede veterinær- og landbohøjskoler. Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at det er rigtigt, at placeringen af den nye skole for så vidt er sket hastigt, og jeg vil gerne medgive det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at det er sket uden den forudgående undersøgelse og forberedelse, som jeg helst havde set. Men jeg vil gerne her fastslå, at nu har man ønsket at give en bemyndigelse, hvorved skolens placering er fastlagt. Det må så stå til mig, eller skal jeg sige til den til enhver tid værende landbrugsminister — her må man jo handle dag for dag, ikke sandt? — at nedsætte et udvalg, som kan foretage den planlægning, udarbejde den

funktionsplan, som jeg er så helt enig i bør udarbejdes, og det vil da være noget af det første, der skal foretages, når dette lovforslag er blevet lov.

Med hensyn til fremtiden vil jeg gerne understrege det, det ærede medlem hr. H. C. Toft sagde, at det selvfølgelig er det til enhver tid siddende folketing, der, når der er tale om lovgivningsmæssige anliggender, bestemmer, hvad der skal ske. Det er jeg tilhænger af i alle forhold, selvfølgelig også i dette. Men jeg vil ikke være med til, og jeg advarer imod, at man i dag bestemmer, hvad folketinget om 10 eller 20 år skal vedtage. Det kan vi simpelt hen ikke, og det ville ikke kunne være forpligtende for det folketing, der på det tidspunkt er her.

Ved en udbygning som den, der nu er stillet forslag om, og som gennemføres, har vi vel lov til at sige, at vi ruster os til fremtiden ved på én gang at bygge, henholdsvis udbygge, 2 skoler, og det hilser jeg med stor tilfredshed. Det er af overordentlig stor værdi for den fremtidige udvikling i landets hovederhverv, at investeringen i undervisning og uddannelse er en investering i fremtiden; det er god investering.

Jeg vil slutte med at udtale min oprigtige glæde over de resultater, der nu er opnået, og jeg takker dem, der har medvirket hertil.

H. C. Toft: Af begyndelsen af den højtærede landbrugsministers tale fremgik det, at den højtærede minister var imødekommende og gerne ville medvirke til, at dette lovforslag vedrørende veterinær- og landbohøjskolen kunne samle enighed i folketinget, samle så bred tilslutning som overhovedet muligt. Jeg synes imidlertid ikke, den højtærede landbrugsministers tale i øvrigt kunne inspirere os i højere grad til at medvirke til en gennemførelse af lovforslaget i enighed, men jeg håber, udvalgsdrøftelserne mellem anden og tredje behandling kan medvirke til, at vi kan finde frem til sådanne ændringer og til sådanne tilsagn fra den højtærede landbrugsminister, at hans ønske om at få en bred tilslutning til forslaget kan gå i opfyldelse.

Når den højtærede landbrugsminister understregede over for mig, at man ikke i dag skulle fastlægge, om vi skal have en eller to skoler, og ikke i dag skulle afgøre,